

महात्मा फुले कृषि विद्यापीठ, राहुरी

सप्टेंबर महिन्यातील कानांचा तपशील

बागायती कापूस

- * पांढऱ्या माशीचा प्रादुर्भाव समजण्णासाठी व नियंत्रणासाठी पिवळे चिकट सापळे (२५ प्रति हेक्टर) शेतात लावावे.
- * रस शोषणाऱ्या किंडीचा प्रादुर्भाव आर्थिक नुकसान पातळीपेक्षा जास्त दिसून आल्यास पायरीप्रोकझीफेन १० ई.सी. २० मिली. किंवा बुप्रोफेजीन २५ मिली. किंवा फ्लोनिक्पिड ५० डब्ल्यू.जी. २ ग्रॅम प्रति १० लिटर पाण्यात मिसळून फवारावे.
- * पांढऱ्या माशीचा प्रादुर्भाव आर्थिक नुकसान पातळीपेक्षा जास्त असल्यास पायरीप्रोकझीफेन १० ई.सी. २० मिली प्रति १० लिटर पाण्यात मिसळून फवारावे.
- * कामगंध सापळ्यामध्ये सतत २-३ दिवस, ८-१० गुलाबी बॉंड अळीचे पतंग दिसून आल्यास प्रोफेनोफॉस ५० ई.सी. प्रमाणे २० मिली किंवा लम्बडा सायहॅलोथ्रीन ५ ई.सी. १० मिली प्रति १० लिटर पाण्यात मिसळून फवारावे.
- * बुरशीजन्य करपा रोगाच्या नियंत्रणासाठी पायरीक्लोस्ट्रोबीन २० डब्ल्यू.जी. १० ग्रॅम प्रति १० लिटर पाण्यात मिसळून फवारणी करावी किंवा मेटीराम ५.५% + पायरॅब्लोरोस्ट्रोवीन ५% डब्ल्यू.जी. २० ग्रॅम प्रति १० ली. पाण्यात फवारणी करावी.
- * मॅग्नेशिअम सुक्ष्म अनन्द्रव्ये २०ते ३० किंवा ५ प्रति हेक्टरी जमिनीत घावे. लाल्या रोगाचा प्रादुर्भाव आढळल्यास २ टक्के डायअमोनियम फॉस्फेट खाताचे द्रावण १५ दिवसांच्या अंतराने दोन वेळेस पिकावर फवारावे.
- * गुलाबी बॉंड अळीग्रस्त डोमकळ्या तोळून आतील अळीसह नष्ट करावात.
- * कपाशीच्या शेतात पक्षांना बसण्यासाठी हेक्टरी किमान २५ पक्षीच्यांबे उभे करावेत, म्हणजे पक्षी त्यावर बसून शेतातील अळ्या टिपून खातील.

ऊस

- * सहा ते आठ आठवडे वयाच्या आडसाली लागणीस को.८६०३२ जातीसाठी शिफारशीत (५००:२००:२०० किलो नत्र, स्फूरद, पालाश) खत मात्रेच्या ४० टक्के नत्र खाताची दुसरी मात्रा देण्यासाठी ४३४ किलो युरिया (२०० किलो नत्र) तर इतर जातीसाठी शिफारशीत (४००:१७०:१७० किलो नत्र, स्फूरद, पालाश) खत मात्रेच्या ४० टक्के नत्र खाताची दुसरी मात्रा देण्यासाठी ३४७ किलो युरिया (१६० किलो नत्र) प्रती हेक्टरी वापारावी. तेसेच सदरची खतमात्रा देताना ६ किलो युरियासाठी १ किलो या प्रमाणात निंबोळी पेंडीची भुकटी चोळून घावी.
- * आडसाली उसाची लागण केलेल्या क्षेत्रात उगवण विरळ झालेल्या ठिकाणी रोप लागण पद्धतीने वेळीच नांग्या भरून घ्याव्यात.
- * पूर्वहंगामी ऊस लागणी करीता पूर्व मशागतीची कामे पूर्ण करा. मशागत केलेल्या क्षेत्रात हेक्टरी २५ टन शेणखत किंवा कंपोष्ट खत वापारावे. यापैकी अर्धे शेणखत (१२.५ टन) दुसऱ्या नांगरटीपूर्वी व अर्धे शेणखत (१२.५ टन) लागणीपूर्वी सरी सोडण्यापूर्वी घावे.
- * पांढरी माशीचा प्रादुर्भाव वाढल्यास कोषग्रस्त पाने कापून काढावीत व नंतर मेलेंथिअॉन ५०% प्रवाही हे किटकनाशक २० मिली. १० लिटर पाण्यातून फवारावे.
- * उसाच्या पानांवरील तांबेरा व पोक्का बोईंग या रोगांच्या नियंत्रणाकरिता ०.३ टक्के मँकोझेब किंवा ०.१ टक्के कार्बोन्डङ्गीम या बुरशीनाशकाची १ ग्रॅम प्रति लिटर पाणी या प्रमाणात १५ दिवसाच्या अंतराने स्टिकर वापरून फवारणी करावी.
- * आडसाली ऊस ६ ते ८ आठवड्याचा असताना बिंदलवर्गीय तण नियंत्रणासाठी २,४-डी या तणनाशकाचा १.२५ किलोग्रॅम ५०० लिटर पाण्यात मिसळून प्रती हेक्टरी जमिनीवर फवारणीसाठी वापर करावा. फवारणी करताना जमीन तुडवून नये. फवारणीनंतर तीन ते चार दिवस त्या क्षेत्रामध्ये कोणतीही मशागत करू नये.

- * शेतातील पावसाचे साठलेले पाणी त्वरीत शेताबाहेर काढून पाण्याचा निचरा होण्यासाठी उताराच्या बाजूने चर काढा.

हरभरा व्यवस्थापन

- * हरभरा पेरणीपूर्वी खोल नांगरट करावी व कुळवाच्या २-३ पाल्या देऊन शेत पेरणीस तयार ठेवावे.
- * २० सप्टेंबर ते १० ऑक्टोबर पर्यंत जिरायती हरभरा बीजप्रक्रिया करून पेरावा (२ ग्रॅम थायरम + २ ग्रॅम बाविस्टीन / किलो बियाणे किंवा ५ ग्रॅम ट्रायकोडर्मा व यानंतर २५० ग्रॅम रायझोबियम / १० किलो बियाणे).
- * शिफारशीत खत मात्रा पेरणीवेळी घावी.

भात

- * पाणी व्यवस्थापन भात पिकाच्या योग्य वाढीकरिता व अधिक उत्पादनाकरीता भात खाचारात पाण्याची योग्य पातळी राखणे आवश्यक आहे. पिकाच्या वाढीच्या अवस्थेनुसार भात खाचारातील पाण्याची पातळी पुढीलप्रमाणे असावी. फुलोरा व दाणे भरण्याच्या अवस्थेत १० सें.मी.
- * पीक संरक्षण तपकिरी तुडुतुड्यांच्या नियंत्रणासाठी इमिडॅक्लोप्रिड २० एस.एल. (१२५ मिली) किंवा थायेमिथॅकझाम २५ डब्ल्यू.जी. (१०० ग्रॅम) किंवा इथोफेनफॉस १० ई.सी. (५०० मिली) किंवा अॅसिफेट ५० डब्ल्यू.पी. (९५० ग्रॅम) किंवा बुप्रोफेजीन २५ एस.सी. (१००० मिली) प्रती हेक्टरी फवारावे.

फड्यान्य पिके

मूग आणि उडिद

- * पिकाच्या पक्ततेनुसार काढणी व मळणी करावी.

तूर

- * पीक फुलोन्यात असताना किड व रोगांपासून संरक्षण करावे. यासाठी ५ टक्के निंबोळी अर्काची पहिली फवारणी करावी.

नाचणी पीक

पीक संरक्षण

- * लष्करी अळी व पाने खाणारी अळी : खरीपात ३० ते ८० टक्के नुकसान. गवताळ-डोंगरी भागात जास्त प्रादुर्भाव, बंदोबस्त शेतातील/बांधावरील गवत काढून टाकावे. मिथील पॅरॅथिअॉन भुकटी हेक्टरी २० ते २५ किलो धुरवाची.
- * मावा - तुडुतुडे : प्रादुर्भाव सुरुवातीच्या काळात जास्त रस शोषून घेतात. कंबऱ्हग्रहण मंदावते. बंदोबस्त - रोगर ३० टक्के प्रवाही १० मि.ली. किंवा मोनोक्रोटोफॉस ३६ टक्के प्रवाही १० लिटर पाण्यात मिसळून फवारणी करावी.
- * करपा रोग : प्रादुर्भाव दिसून येताच कार्बडेन्डीम (बावीस्टीन) @ ०.१% क्रियाशील घटकाप्रमाणे पाण्यात मिसळून फवारणी करावी.
- * पावसाचा ताण पडल्यास संरक्षित पाणी देणे.

बाजरी

- * पिकाच्या काढणी व मळणी करावी. धान्य उन्हात चांगले वाळवून साठवून ठेवावेत.

सोयाबीन

- * पेरणीनंतर ७५ ते ८० दिवसानी : शेंगेवरील करपा नियंत्रण आणि बियाणाची प्रत सुधारणे याकरिता शिफारशीत बुरशीनाशकाची फवारणी करावी. पीक पक्ततेनंतर पिकाची काढणी व मळणी करावी. मळणी करताना मळणी मशीनच्या शाप्टची गती ३०० ते ४०० आरपीएम असावी. म्हणजे सोयाबीनच्या उगवणक्षमतेवर अनिष्ट परिणाम होणार नाही.

रब्बी ज्वारी

- * पहिला पंधरवडा - शेतजमीन पेरणीसाठी तयार करावी
- * सप्टेंबर दुसरा पंधरवडा - खालील शिफारशीनुसार ज्वारीची पेरणी करावी.

अ) जमिनीच्या प्रकारानुसार शिफारशीप्रमाणे जारीची निवड करावी.

जमिनीचा प्रकार	जारीचे नाव	जिरायत/बागायत
हलकी जमीन	फुले अनुराधा	जिरायत
मध्यम जमीन	फुले सुचित्रा	जिरायत
भारी जमीन	फुले वसुधा	जिरायत
मध्यम ते भारी जमीन	फुले रेवती	बागायत
विशेष	फुले मधुर-हुडा	जिरायत
उपयोगासाठी	फुले पंचमी-लाल्हा	जिरायत
	फुले रोहिणी-पापड	जिरायत

ब) जमिनीच्या प्रकारानुसार रासायनिक खताची मात्रा शिफारशीप्रमाणे घावी.

जमिनीचा प्रकार	खताचे हेक्टरी प्रमाण (किलो/हे)					
	कोरडवाहू		बागायती			
नत्र	स्फूरद	पालाश	नत्र	स्फूरद	पालाश	
हलकी	२५	-	-	-	-	-
मध्यम	४०	२०	-	८०	४०	४०
भारी	६०	३०	-	१००	५०	५०

नत्र दोन हप्त्यांत (पेरणीवेळी निम्मे व पेरणीनंतर एक महिन्याने निम्मे) संपूर्ण स